

VIII.

Následujícího dne šel pan Zágloba, ustavičně v zoufalství trvaje, k panu Czarnieckému a prosil, aby poslal k švédům podivati se, co se stalo s Rochem, je-li živ a je-li v zajetí, nebo zaplatil-li hrdlem za svou smělou...

Czarniecki bez obtíží svolil, neboť měl rád Záglobu. Těše ho utrpění, pravil: — Myslím, že je váš sestřenec živ, neboť jinak by ho voda vy...

— Kdyby Bůh dal! odpověděl smutně Zágloba, avšak takového voda nemožno vynes, neboť měl netoliku ruku těžkou, měl i důvtip jako z olova, což se z jeho činu jeví.

Czarniecki řekl: — Pravdu máte! Je-li živ, měl bych ho dátí koněm tahat mezi stany po prostranství, pro zardobání kázně. Je dovoleno popíratí švédů, ale on zalarmoval oba tábory, a přece ani tábor švédský bez něho rozkazů není dovoleno vyplatit. Což pak to je pospolitě tužení, neb který d'šabel, aby kazdy na vlastní zodpovědnost činiť mohl, co by chtěl?

— Provil se, přiznávám. Sam ho potrestám, jen kdyby ho Pan Bůh navrátil.

Já mu odpustím pro tuhle věc jeho činu. Máme mnoho zajatců na výměnu a důstojníků vzrušenějších, než je Kovalski. Je-li te, pane, k Švédům a dohod ně se s výměnou. Dám, bude-li třeba, dva i tři, neboť nechci, aby viděe vaše králově. Přijďte si ke mně pro list pro krále, je-li žijete.

Zágloba skočil rozradován do stanu Kunitieva a vyprávěl soudušně, co se stalo. Pan Ondřej a Volodyjovskij ihned zvolali, že pojedou s ním, neboť byli zájemstvi na švédů se poslati z blízka. Kunitie mohl býti velmi užitečný při této výpravě, že měl ně mecky mluviti rovněž tak plyně jako polsky. Přípravy nezabraly mnoho času. Pan Czarniecki nečekaje na návrat pana Zágloby, poslal sám po služební list, potom zavolal trubače, sedli do lodí, on kteroz byl naplnita bílá plachta, a je-li.

Z počátku byli mlčky. Bylo slyseti jenom úderý vesel o hoky lodí, konečně stal se Zágloba nepokojným i řekl: — Necht' nás jen trubač rychle oznámí, jinak jsou ty šelmy s to strážiti přes to, že bílou plachtu máme.

Co to mluviti? odpověděl Volodyjovskij a burčati posly setri, a to je vzdelaný národ.

Trávím, ať trubač troubí! — Ten neb onen zloděk vystřelí, prorazí nám lod' a popojem do vody, a voda je studená. Nežer pro jejich vzdelanost promoknou.

Hle, už je viděti stráž! řekl Kunitie.

Trubač počal oznamovati. Lod'ka rychle se blížila ke břehu. Mezi Švédů nastal ruch, a brzo přijel důstojník na koni, u něho byla zlatá, kožený klobouk. Přiblíží se až k vodě, zneloni si odělaní a díval se na řeku a na přelozí.

Na několik kroků od břehu sjížděl Kunitie šapku na pozdrav a důstojník se uklonil se stejnou zdvořilostí.

List od pana Czarnieckého nejjasnějším králi švédskému zvolal pan Ondřej — ukaz je list! — Lod' přirazila ke břehu.

Stráž stojel na břehu posdávati stranu. Pan Zágloba již se s pokojí upnul a ihned natávil do tváře vážnost, poslu přislušně, řekl latinsky:

Mimčo hner býi slechtie pden chýven na tomto břehu, jeti cháziti si pro něho.

Nemuim latinsky! řekl důstojník.

Hrboum' zahuel Zágloba. Důstojník se ohvátí k panu Ondřejovi řka: — Král jest na druhé straně tábora. Káče, pánuvě sekatí své, pojedu, abych vás oznámil.

I obrátil koně. Počal se rozhlížeti. Tábor byl velmi ubitý, nachoval celý trojchvilnik utvorený Sautem a Vítom V kurejsim konci truhelnic ka lozci Pinev, na abou koncích zakladay byly obce; po jedné straně Tarubněk, a po druhé Rorvada. Konum se, že mebylo možno celou rozlohu tábora přehlednouti, jednak — kam sei dubledy, nebo viděti náspy, náspy, opov...

čení z prken i z hlíny a na nich dlela a hří. Uprostřed v Gorcielch byl stan královský, tam také stálo hlavní jádro armády.

— Jestli je bíl odět nevypudí, nevzrušen je — řekl Kunitie. Celé okolí je opavěno. Mají i místa dost k pasení koní.

Stále více pěšího vojska se hromadilo kolem polských posil a zvědavě si je prohlíželo. Poslové převléci jsouc oděni bohatým seitem, stáli za podiváním. Největší pozornosti k sobě obracel pan Zágloba, neboť vystupoval s vážností přímo senátorskou; nejčastěji pan Volodyjovskij pro malý svůj vzrůst.

Důstojník, jenž prve je přijal na břehu, vrátil se s jiným, že nějakým i s vojáky, kteří vedli koně. Onen čelnější důstojník poklonil se posilám a řekl po polsku: — Jeho královská milost zve pány do svého stanu, a protože to není blízko, přivedli jsme koně.

— Jste, pane, Polák? zeptal se Zágloba.

— Nikoli, pane, jsem Sádovský, Čech ve službách švédských. Kunitie se náhle k němu přiblížil.

— Nepoznáváte mne, vzácný pane? — Sádovský podíval se na bystrý do obléčeje.

— Jakže? Pol' Cestochovo? Vy jste největší dělo, naše boridlo do vzduchu vyhodil a Mueller vzdal Kuklinovskému. Vítám vás srdečně vás vítám — znamenitého rytíře.

— A co se děje s Kuklinovským? ptal se Kunitie.

— To nevíte? — Vim, že jsem mu odpísal rovněž tím, čím on mne čítěl vy...

— Zamřl. — Ano, myslil jsem, že zamřel, řekl pan Ondřej — mává rukou.

— Pane plukovníku! — řekl Zágloba — není tu ve vašem tábore jakýs Roch Kovalski? — Sádovský se rozsmál.

— Ovšem, je zde! — Chvála Bohu a nejsvětější Panně! Když je živ, tož ho i do stanu. Chvála Bohu!

— Nevím, buďel ho čítí krá odevzlát — odpověděl Sádovský — O! — a proč to?

— Proto, že si ho velice zamiloval. Poznal v něm ihned svého pronásledovatele rudnického. Za hoky jsme se popadali, naslouchaje jice jeho odpovědem. Král se ptal: — Proč jste právě mne si vyhlídl? — On odpověděl: — Sliboval jsem! Král: — Tedy i undale name budete pronásledovati? — A ovšem! povídá slechtie. Král se od lo smlehu a řekl: — Srekněte se slibi a nechám vás na živu a pustím vás na svobodu! — Nemůžu! — Proč? — Proto, že vy mne střeje za hlupáka prohlásil!

— A máte tolik sebevědomí, že byste mne zmočil v samojit? — S pěti takovými bych si věděl rady! — řekl král. — A odvízil by ste se vztáhnutí rukou na majestát? — Kovalski odpověděl: — Proto, že je neisté víry? — Timouli jame králi každé slovo a mne stále veslejší opakoval: — Ebl se mi ten muž? — Chťeje pek vědět, zdali ho skutečně takový ostik hamil, pórněl vybrati dva naet nejslušnějších lidí mezi gure, on a zajatec musil se s nimi háře, jedním po druhém. Ale je to svatný slechtie! Ve chvíli, když jsem odjížděl, deset jich už jsem mohl, tak že žádný bez pomoci vstáti nemohl. Přijšleme právě ku konci té radovánky.

Poznávám Roche! Ma krev' zvolal Zágloba. Dáme za něho ti ba tu vzácné důstojníky.

Naleznete krále v dobre míře, odpověděl Sádovský, a to ve zrudka přituhl.

Jedine, nebo se ještě něco pevněho na nás přilepí? — dud' Zágloba.

— Jedne, opakoval Sádovský. Abych pravdu řekl, mot bych vám dáti pytle na hlavy podle ukyčeje, ale nemáme, co bychom ukrývali, a že jste videli opavěně od nás, je pro nás šp.

Papojeli a po chvíli byli přel gorickim dvorem. Před branou seskročili se sedel a sejmavě šapky. Šli dle pěkky, neboť král stá před domem.

Uzrel mnoho generálů a důstojníků. Byl tam starý Vittemberg, Douglas, Loewenaupt, Mueller, Krikon a mnoho jiných. Všichni ostáli na široké chodbě před krá...

lem, jehož křeslo bylo posunuto ku předu, a poblíželi na kratochvíli, kterou Karel Gustav sobě ze zajatce připravil. Koch byl právě dvanáctého jezdeck porazil stál na zápasisti udělán a velice spocen. Užev strýce ve společnosti Kunitie a Volodyjovského, měl za to, že oni také byli zajati, vyfřestil oči, otevřel ústa a postoupil o několik kroků ku předu; leč Zágloba pokynul mu rukou, aby stál klidně, a sám se soudušny přistoupil ke králi.

Sádovský počal představovati vyslanec, a ti se hluboce klaně i jak obyčej a etiketa prikazovaly Zágloba podal králi list od Czarnieckého.

Král přijav list počal čísti, a naši slechtie si ho zvědavě prohlíželi, neboť dosud ho nebyli viděli. Byl to pán v plné síle mužného věku, ve tváři byl tař osmahlý, jako by se byl zrodil v Itálii nebo ve Španělsku.

Podle zvyku silně mžikal, když s úsměvem četl list Czarnieckého. Náhle pozvednuv oči, pohlédl na pana Michala a řekl: — Poznal jsem vás hned; vy jste přemohl Kanneberga.

Všecké oči ihned se obrátily k Volodyjovskému, který se poklonil a odpověděl: — K službám vaší královské milosti!

— Jakou máte hodnost? zeptal se král.

— Jsem plukovník praporek laudanského.

— A kde jste sloužil dřívdy? — U vojvody vídenského.

— A opustil jste ho zároveň s jinými. Zradil jste jeho i mne.

— Svěmu králi byi jsem věrně stí povinen, nikoli vaší královské milosti.

Král nie neodpověděl, všecky čela se svařstila, oči byly hodlavé upřeny na pana Michala, leč na stál klidně a jen čas od času vousy pohnul.

Král řekl: — Je mi potěšením poznati tak znamenitého slechtie. Kanneberg pítel mezi námi za nepřemioziter něho v samojit. Míte zajisté, pane, první šavli v tomto stěte.

— In universe! řekl Zágloba. — Ne poslední — odpověděl Volodyjovskij.

Vítám vás srdečně, pane Czarnieckého etim jako velkého bojovníka, jakkoli mi v slovu nedostal, neboť měl dosud klidně v Sěvěti sedět.

Na to ozval se Kunitie. — Vaše královská milosti!

Nikoli pan Czarniecki, ale generál Mueller porušil slovo, zajav Volný pluk královské pýchoty.

Mueller postoupil o krok a pohlédnuv Kunitiovi přímo do tváře, počal králi čosi septati, král stále očima mžikaje pozorně naslouchal a pohlédnuv na pana Ondřeje, řekl: — Vidím, že pan Czarniecki poslal vybrane kavaliry. Od dávna vím, že odhodlanou mezi vámi není neústatek, jenom vřemost mezi námi není a v slova a ve slibech dostati neumíte.

Svatá slova vaší královské milosti! řekl Zágloba.

Jak tomu rozumíte, pane, — kdyby na násen národu m byl ten kaz, nebyl byste zde — milostí pane!

Král na chvíli zamlel, ge nerálově se zamračil nad smet stí vyslanec.

Jan Kazimír vás sou přese by sprostil, řekl král — neboť vás opustil a za hranicemi utíkal hledat.

Od přisady jenom nemešek Kristuv který v Římě mecti unže přisady sprostiti, a ten me nesprostil.

— Co na tom? řekl král. — On jest jenom duhy královstvi! — U uberli na kard' — není mi třeba vašich pomocníků, m va šek přisak. Chťete vojnu, buďte to ji mlt. Myslím, že pan Czarniecki na tiolnubě ještě pomatuje.

Zapomněl cestu a Jansd. — odpověděl Zágloba.

Král nerozumoval se, ale řekl: — Tedy mu to připomenete. — Bůh vládně světem.

Vyříd'le mu, aby mu, na vstávil, Rád ho přijímá, jen ať si posadí, neboť je k nepaso ke ná, pojedu dále.

— Pak my vaší královskou milost přijmeme! odpověděl křá se a neodpudě se šavle dotýkaje — pan Zágloba.

Král řekl: — Vidím, že pan Czarniecki poslal netoliko nejlepší kavle, a...

nejlepší vyřídilky a poselství. Okamžitě odrážíte každé slovo štěstí, že na tom nespokojá v den vojny, neboť není hodnocen bych nalezi protivníka. Ale přistupme k věci, Pan Czarniecki mi píše, abych omho zajatec propustil, a výměnou mi dva vzácné důstojníky nabídl. Nepoděnuj, tak své vojáky, jak vy si myslíte, a příliš lacinu jich kupovatí nechei, byla by to pro mne i je jich etížlostí. Jelikož však pan Czarnieckému něcho odepriti nemohu, darem toho slechtie mndám.

(Pokračování.)

Osmdesátiletý.

"Nerad vylázám se jednate ství pro Hoboko," píše pan Václav Šístek z Maribel, Wis. "Jek, jenž skýtal mi tak svěží zdraví a šlu až do mého 82. roku, ale nyní šlím, že bych měl své léta uvážiti. Prodej nebude přerušen, protože lek bude držán ve Weberově škole. Mohu také dostati tam, ččo bych potřeboval. Hoboko jest dobre známo mezi železnými lidmi a popíavka po něm potrvá." — Starý i mladý nalézá v Dra. Petera Hoboku velkého pomocníka zlatá. Nikdo nebyl tak nemocný a hubý, aby mu starý, bylmuý lek nepomohl. Zvláštní jednatele odávají ho lidem přímo z laboratorie vyrahitelny, Dr. Peter Faberney & Sons, Co., 19-25 So. Hoyan Ave., Chicago, Ill. Advertisement.

The Dobry Hog Remedy

Dobryho lek pro prasata

Advertisement for 'The Dobry Hog Remedy' featuring a portrait of a man and text describing the medicine's benefits for pigs. It mentions 'Dobryho lek pro prasata' and 'John Dobry Mfg. Co.' with address in Cedar Rapids, Iowa, U.S.A.

Dr. F. A. Sedláček

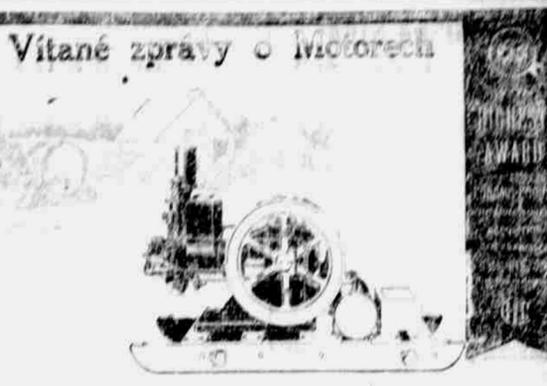
Advertisement for Dr. F. A. Sedláček, listing his address in Omaha, Neb. and his residence in Prague. It includes contact information for his office and home.

Only \$3.95

Advertisement for a Pitzchler Accordeon, featuring an image of the instrument and text describing it as a 'Music Lover's First Great Enjoyment'. It lists the price as \$3.95 and provides contact information for the manufacturer in Chicago.

Dr. E. CAPEK

Advertisement for Dr. E. Capek, a Czech doctor and operator. It lists his address in Lincoln, Neb. and his office phone number.

Vítané zprávy o motorech

INTERNATIONAL HARVESTER Motory Mogul a Titan spalují úspěšně petrolej při lehkých i těžkých nákladech. K jejich hnaní je zapotřebí nejlacinějších z olejových paliv. Nejste při nich omezeni na jeden druh paliva jako při gasolinových motorech, nýbrž můžete použítí jakéhokoliv druhu, který je právě pro Vás nejpohodlnějším a nejlacinějším. Tohle je skutečná přednost. Vy zcela jistě znáte něco o IHC motorech. Slyšeli jste o jejich opěné spolehlivosti, dobrém materiálu, z něhož se vyrábí a zpracovává, jehož se jina dostává, o snadnosti s jakou jich můžete moci obdržeti náhradní části když jich mají zapotřebí, o trvanlivosti těchto motorů — a jiných přednostech, jež byly příčinou, že se prodalo čtvrt milionu IHC Motorů. Dovedete-li však ocenit co znamená pálení petroleje — kolik Vám to ušetří peněz — jak Vám to zalozepne neomezenou zásobu lacného paliva? Potřebujete Petrolejových Motorů Mogul a Titan, abyste byl jist že budete vždy mítí sání za cenu, která nepřesahuje Vaše prostředky. Nechte si od IHC obchodníka ukázati Motory Mogul a Titan v rozměrech od 1 do 50 HP. Nebo jestli se Vám více zamlouvá napíše nám a my Vám pošleme, kde naše motory můžete spatřit, při čemž Vám zároveň zašleme naše ceníky. Dopřte na nejbližší adresu.

International Harvester Company of America logo and address in Chicago, USA.

Každá sklenice plnou hrstí zdraví

Advertisement for Budweiser beer, describing it as a 'golden drop' and highlighting its health benefits. It mentions 'Každá zlatá kapka Budweiseru jest svěžím a perlickim nápojem životní energie Severního Šumene a silicich účinku Žateckého Chmele.' and provides contact information for John Dobry Mfg. Co.

Budweiser Means Moderation

ÚPLNĚ ZDARMA

Jste-li stíženi Zlatou žilou

Advertisement for 'Zlatá žilou' (Golden Vein) medicine, claiming to be free of charge. It describes the symptoms it treats and provides contact information for Marie Votýpka in South Bend, Indiana.